Με αφορμή την οικονομική κρίση (Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 19 Δεκεμβρίου, 2008

Παγκόσμια οικονομική κρίση παρουσιάστηκε και όλοι ανησυχούν. Συνεχείς συσκέψεις, συναντήσεις μεγάλων, αποφάσεις, ενισχύσεις, περιορισμοί.

Οι οικονομολόγοι κάτι προσπαθούν να μας εξηγήσουν. Τα χρηματιστήρια όλου του κόσμου καταρρέουν. Χάθηκε η ψυχραιμία και επικρατεί πανικός, ιδιαίτερα στο εξωτερικό. Η θεοποίηση του χρήματος δεν ικανοποιεί, ούτε χαροποιεί.

Εμείς δεν έχουμε ιδέα από οικονομικά. Θα σταθούμε όμως σε μια σοβαρή ανακοίνωση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, που κρούει τον κώδωνα του κινδύνου, δίχως να δίνει λύσεις. Λέει λοιπόν η ανακοίνωση αυτή ότι η πρόσφατη μεγάλη οικονομική κρίση θα δημιουργήσει τεράστια ψυχικά προβλήματα στον κόσμο. Οι τραπεζίτες, οι Κροίσοι του χρήματος, οι μεγαλομέτοχοι, οι υψηλοί καταθέτες θα διέλθουν κρίση και αυτοί. Ήδη στην Αμερική άρχισαν να αυτοκτονούν άνθρωποι. Ο άνθρωπος δεν είναι προετοιμασμένος για την αποτυχία, δεν την αντέχει, δεν την υπομένει. Έτσι βρίσκει εύκολη λύση την απαλλαγή από τα προβλήματα διά της αυτοκτονίας. Η ολέθρια αυτή “λύση” είναι για τους αδύναμους, τους μηδενιστές, τους άπιστους.
Όσοι δεν ακολουθήσουν την αποτρόπαιη και ανεπίτρεπτη αυτή οδό γεμίζουν από άγχος, φόβο, ταραχή, σύγχυση, απαισιοδοξία, μοναξιά και μελαγχολία. Αρκετοί θα αυξήσουν τις επισκέψεις τους στους ψυχιάτρους, στους ψυχολόγους και στους ψυχαναλυτές και θα διπλασιάσουν τις δόσεις των ψυχοφαρμάκων. Είχαν πιστέψει πως το πολύ χρήμα τούς έδινε κύρος, ισχύ, δύναμη, αξιοπρέπεια, σεβασμό, αναγνώριση και κυριαρχία.
Με ενδιαφέρον άκουσα μια ανάλυση που έλεγε ότι όλων αυτών δεν θα τους λείψει το ψωμί και δεν θα πεινάσουν ασφαλώς, αλλά δεν αντέχουν το κόστος της αποτυχίας, της ντροπής, του ξεπεσμού. Αδυνατούν να ζήσουν πιο λιτά, πιο σεμνά και πιο ήσυχα. Το ότι θα χάσουν το μεγαλείο του μεγαλομετόχου τους καταρρακώνει. Αντιλαμβάνεστε το μέγεθος του προβλήματος της απληστίας των ανθρώπων.

Μου έλεγε ο γιατρός μου στην Αμερική πως ένας Αμερικανός που ήταν πέμπτος στον κατάλογο των πιο πλούσιων ανθρώπων έκανε μήνυση στον δημοσιογράφο, γιατί τον έβαλε στη θέση αυτή! Όταν κάποτε φυλακίστηκε για ποινικά αδικήματα, η σύζυγός του τον χώρισε. Όταν ρωτήθηκε γιατί το έκανε αφήνοντας έναν τόσο πλούσιο, είπε πως δεν άντεχε τη μαρτυρική ζωή που ζούσε μαζί του με την τσιγγουνιά του, την καχυποψία του, την παραξενιά του, τη ζηλοφθονία του και την κακότητά του. Στο ευαγγέλιο λέει πως δύσκολα οι πλούσιοι θα μπουν στη βασιλεία των ουρανών. Θεοποιούμενο το χρήμα καταβασανίζει τον άνθρωπο. Βέβαια όλοι οι φτωχοί δεν θα εισέλθουν στη βασιλεία των ουρανών, αν έχουν σφοδρή την επιθυμία του πλούτου.
Γνώρισαν φτωχούς που ήταν, αλήθεια, αρκετά πλούσιοι. Είχαν ωραία αισθήματα, γαλήνη, αμεριμνησία, ησυχία. Ένας γείτονάς μου, που εκοιμήθη πριν από 15 χρόνια, σε ηλικία 106 ετών, ήταν πάμφτωχος. Το κελί του ετοιμόρροπο, το φαγητό του πάντα λίγο και φτωχό, τα λίγα υπάρχοντά του δίχως καμία αξία. Ζούσε με 500 δραχμές το μήνα και του περίσσευαν και για τον άλλο. Λίγο πριν πεθάνει μου έδωσε τέσσερα πεντακοσάρικα για τα της κηδείας του. Ήταν ήσυχος, γαλήνιος, αμέριμνος, άφοβος, ατάραχος, μακάριος.
Η εκκλησία δεν είναι ποτέ κατά της προόδου, της εξελίξεως, της ευημερίας και της ευτυχίας. Η πλεονεξία, ο κορεσμός, φέρνει το πολυμέριμνο και το πολυτάραχο. Η απόρριψη των περιττών και η πρόσληψη των απαραίτητων είναι η ασκητική της Ορθοδοξίας, την οποία αντιμάχεται η ευδαιμονιστική, ατομιστική και υπερκαταναλωτική κοινωνία, με τις συνεχείς αλλαγές της μόδας, της διαφήμισης και της αγοράς. Είναι καιρός να περιορισθούμε στα απαραίτητα και να μην παρασυρόμαστε από τις επιταγές της αχόρταγης και ανικανοποίητης ύλης. Αξίζει μια αντίσταση στην κατηφόρα, μια ανασυγκρότηση, μια βαθύτερη περισυλλογή για το γιατί ζούμε και υπάρχουμε.

(Πηγή: "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ" 7-12-2008)